

NIEODZOWNY (1) *ai*

N pl subst nieodzowné.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XIX w. s.v. odzowny.

Nie podlegający odwołaniu: ábowiém tákié vmowy y contrákty fą y bydź wiecznie máią nieodzowné
SarnStat 1165.

AŽ